

ΕΤΟΣ 65ον

30 Ἀπριλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3335)

Η ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Στή σημερινή περικοπή από τό βιβλίον τῶν Πράξεων, ἀδελφοί, γίνεται λόγος γιά δημιουργία ζητήματος μεταξύ τῶν Ἑβραίων χριστιανῶν, πού μιλοῦσαν τήν ἀραμαϊκή γλῶσσα καί τῶν Ἑβραίων χριστιανῶν, πού ἦσαν ἀπό ξένα μέρη καί μιλοῦσαν ἐλληνικά. Τό πρόβλημα λύθηκε μέσω τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑπτά διακόνων, ἔπειτα ἀπό πρόταση τῶν ἀποστόλων, ὥστε ἀπόσκοπτα νά συνεχιστεῖ τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀνθρώπινα πάθη καί προβλήματα

Ἡ πρώτη Ἐκκλησία βίωσε μία ζηλευτή κατάσταση Χάριτος, ὅπου ὅλοι ἦταν ἓνα σῶμα καί μία ψυχή, ζῶντες ὁμοθυμαδόν καί σάν μία οἰκογένεια εἶχαν τά πάντα κοινά. Πωλοῦσαν καί τίς περιουσίες τους καί ὅσα εἰσέπρατταν τά ἔδιναν στούς ἀναγκημένους, ὥστε νά ἐπιτυγχάνεται ἡ κατά τό δυνατόν ἰσοκατανομή. Ἦταν ἀκόμη ἀφοσιωμένοι μέ ζήλο στήν ἀκρόαση τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας, μέ ἀφελότητα καρδιάς στοργικά ἐπικοινωνοῦσαν μεταξύ τους, βιώνοντας τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα, κέντρο δέ τῆς ἀγαπητικῆς αὐτῆς συνύπαρξης ἦταν ἡ μετοχή στή θεία Εὐχαριστία.

Ὁ διάβολος, μὴ ἀντέχοντας τή θαυμαστή αὐτή ἐνότητα, μηχανεύτηκε νά προκαλέσει τό πρῶτο ρήγμα. Παραπονέθηκαν οἱ ἐλληνόφωνοι ἐξ Ἑβραίων χριστιανοί, ὅτι παραμελοῦνταν ἀπό τοὺς ντόπιους Ἑβραίους χριστιανούς, τόσο στήν καθημερινή περίθαλψη, ὅσο καί στήν ὑπηρεσία διανομῆς τροφῆς καί ἐλεημοσύνης. Ἔτσι ἡ ἀξιοθαύμαστη πρώτη χαριτωμένη κατάσταση φαίνεται νά χάνεται. Ἀλλή τὸ «πολυμήχανον» καί «εὐμήχανον» –κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο– Πνεῦμα πατάει πάνω στή φαινομενική νίκη τοῦ πονηροῦ, γιά νά πραγματοποιήσει τρανή νίκη.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. 5' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακοπεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκατηρήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείας, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἐκλογή τῶν ἐπτά διακόνων

Φωτίζει ὁ Θεὸς τοὺς ἀποστόλους, πού ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας, συγκαλοῦν ὅλο τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν καὶ τοὺς ἴενοι ὅτι δέν εἶναι σωστό οἱ ἴδιοι νά ἐγκαταλείψουν τή σοβαρότατη διακονία τοῦ κηρύγματος καὶ τή θεία Λειτουργία καὶ νά ἀσχολοῦνται συνεχῶς μέ πρακτικῆς φύσεως θέματα, τέτοια ὅπως ἡ διακονία τῶν τραπεζῶν, ἡ περίθαλψη καὶ οἱ ἐπιμεσοῦνες. Προτείνουν λοιπόν στό σῶμα τῶν πιστῶν νά διαλέξουν ἐπτά ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι νά ἔχουν καλή μαρτυρία ἀπό ὅλους, τά «καιριότερα ἀγγελία» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, θά πλέγαμε σέ χρυσοστομική γλώσσα. Αὐτοί θά ἐπιφορτίζονταν μέ τή συγκεκριμένη διακονία. Οἱ πιστοί ὑπακούοντας ἐπιλέγουν τόν Στέφανο, ὁ ὁποῖος εἶχε ὁρατά τά ἐνεργήματα τῆς θείας Χάρης ἐπάνω του, καθῶς διαβάζουμε, ὅπως ἐπίσης καὶ τόν Φίλιππο, τόν Πρόχορο, τόν Νικάνορα, τόν Παρμενᾶ, τόν Τίμωνα καὶ τόν Νικόλαο, ὁ ὁποῖος πρῖν νά γίνεи χριστιανός εἶχε ἀσπασθεῖ τόν Ἰουδαϊσμό, ἐνῶ ἀκόμη παλαιότερα ἦταν εἰδωλοπλάτρης.

Μέ ἐπίθεση τῶν χειρῶν τους καὶ ἐν μέσω τοῦ συνόλου τῶν πιστῶν οἱ ἀποστολοὶ μετέδωσαν τήν εἰδική γι' αὐτή τή διακονία Χάρη. Ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἐπισκοποκεντρικό χαρακτήρα, οἱ διακονίες καὶ τά χαρίσματα, ἀναγκαῖα γιά τήν εὐρυθμη λειτουργία τοῦ σώματος, μεταδίδονται διά τοῦ ἐπισκόπου στοὺς πιστοὺς. Ἐτσι, ἔφυγε τὸ ἐμπόδιο καὶ οἱ ἀποστολοὶ, ἀνεμπόδιστα πλέον, ἀφοσιώθηκαν στήν κύρια διακονία τους τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῆς μεταδόσεως τῆς θείας Εὐχαριστίας μέ τήν καθημερινή κλήση τοῦ ἄρτου. Ἐπὶ αὐτῶν τά πηλατὰ φτερά τῆς θεολογίας τους καὶ ὡς ὑψηλότες δίδαξαν ὡς τά

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἄρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρημελοῦντο αἱ χῆραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομὴν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, «Δέν εἶναι σωστό νά ἀφήσωμεν ἑμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νά ὑπηρετοῦμε σέ τραπέζια. Ἀναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἐπτά ἄνδρας μεταξύ σας πού νά χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπό Ἅγιον Πνεῦμα καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θά τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἑμεῖς δέ θά ἀφοσιωθοῦμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου». Αὐτὰ πού εἶπαν, ἄρσαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμάτων πίστιν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χέρια. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ πύξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

πέρατα τῆς οἰκουμένης. Μικρὸς πειρασμὸς ἔφερε ἀκόμη περισσότερη χάρη Χριστοῦ. Ὑπῆρξε ὅμως πρωτότερα μιά προϋπόθεση: ἅπαντες ἔκαναν ὑπακοή στὴν ὑπόδειξη τῶν ἀποστόλων γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν ἐπτά διακόνων.

Ὑπακοή στὴν Ἐκκλησία

Ὅσο ὑπακοῦμε στοὺς Ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τοὺς διαδόχους τῶν ἀποστόλων μέσα στὸν χρόνο, ξεπερνοῦμε τοὺς πειρασμούς καὶ μεγαλύνονται ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία του. Στὸ κοπάδι τὸ κριάρι προηγεῖται καὶ τὸ κοπάδι ἀκολουθεῖ. Οἱ φατρίες καὶ οἱ παρασυναγωγές πληγώνουν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ πρόκληση σχισματικῶν καταστάσεων οὔτε μὲ τὸ μαρτύριο τοῦ αἵματος δέν ξεπληρώνεται. Ὁ φανατισμὸς εἶναι ξένος πρὸς τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, δείχνει δέ τὴν ἀσθένεια κάποιου πού κινεῖται ἰδεολογικά, θρησκευτικά, χωρὶς νά ἔχει τὴν παραμικρὴ ἰδέα ἀπὸ ἐκκλησιαστικὸ τρόπο ζωῆς.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, νά ἀποφεύγουμε τὸν φανατισμὸ σάν μεγάλη ἀσθένεια καὶ νά ὑπακοῦμε στὴν Ἐκκλησία μας. Γνωρίζει κἀλήιστα ὁ Χριστὸς ποιὸς θέτει στὰ πηδάλια τοῦ vonτοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας του. Στὴν οὐσία Ἐκεῖνος ἀνάγει καὶ καταγεί! Ξέρει καὶ ἀπὸ τὸ πικρὸ νά ἐξάγει τὸ γλυκὸ. Ἀλλὰ κι ἑμεῖς, κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ λαϊκοί, σέ ὅποια θέση τοῦ νοεροῦ αὐτοῦ οικοδομήματος βρισκόμαστε, νά μὴν ἀφήνουμε τὴν πολλή, ἔμπονη προσευχὴ καὶ προσοχή, ὥστε ὁ οὐσιαστικὸς πηδαλιούχος τοῦ σκάφους, πού εἶναι ὁ Χριστὸς, νά χαίρεται πού ζοῦμε μαζί του καὶ γι' Αὐτὸν μέσα στὴ σῶζουσα κιβωτὸ του. Αὐτό εἶναι τὸ ζητούμενο, τίποτε ἄλλο.

30 Ἀπριλίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου. Δονάτου ἐπίσκ. Εὐροίας. Ἀργυρῆς νεομ. τῆς ἐν Πικριδίῳ († 1725). Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. στί 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.
Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Ἦς προσέχουμε τή συμπεριφορά μας, ἀδελφοί. Ἦς μήν πληγῶνουμε τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν του. Ἐμεῖς τήν ἔχουμε ἀπόλυτη ἀνάγκη, εἶναι τό ὄξυγόνο τῆς ὑπαρξῆς μας. Ἦς γίνει ἡ ζωή μας μιά συνεχῆς φλογερή προσευχή πυρακτωμένης καρδίας ὄλων μας, ὡς ἐνός σώματος. Κεφαλή του ἔχει τό σῶμα αὐτό τόν Ἐπίσκοπο - Χριστό καί τοὺς ἐπί γῆς ἐπισκόπους του, ὡς «εἰς τύπον καί τόπον του», ὀφθαλμούς του τοὺς Κληρικούς, κόμη καί γένειά του τά ἔνδοξα μοναστικά μας τάγματα, κορμό, ἄνω καί κάτω ἄκρα του τοὺς πιστοὺς καί καρδιά τά Ἱερά θυσιαστήρια τῶν ὅπου γῆς ναῶν μας, ἀπ' ὅπου ἐξαποστέλλεται ἡ θεία Κοινωνία σέ ὅλα τά μέρη καί μέλη του γιά νά ζῆσει καί νά τραφεῖ, σταυρωμένο καί ἀναστημένο. Ἦς σταθεῖ ἐντός του ὁ καθένας μας στοὺς αἰῶνες!

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί

Δευτερονόμιον - Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταί καί Ρούθ - Α΄ Βασιλειῶν
- Β΄ Βασιλειῶν - Γ΄ Βασιλειῶν (Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)

ὑπό Ἱερεμίου Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

➔ Κυκλοφορήθηκε καί ὁ δέκατος τόμος: Γ΄ Βασιλειῶν

➔ Ἡ ἔκδοσις τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στίς ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λευθουσίας· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr